

[Udenrigsministeren.]

mænd har ikke noget Ansvar for denne Fortolkning.

Hans Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Holstein udtalte, at naar dette Forslag var vedtaget, var det jo praktisk og faktisk umuligt, at Finansudvalgene kunde tiltræde et Forslag, hvorefter en af Udenrigsministeriets Embedsmænd kunde have et Bierhverv. Det tror jeg ikke, man kan udlede af Forslaget, som det nu foreligger. Der har været Ønske fremme om at komme til en Ordning, hvorefter disse Embedsmænd ikke kunde have noget Bierhverv. Men det vilde jo sikkert have medført forøgede Lønningsudgifter. Nu er man enedes om det Forslag, som er stillet af Ministeren; og jeg maa hævde den Opfattelse, at Finansudvalgene er fuldstændig frit stillet, Ministeren kan med Finansudvalgenes Tilslutning tillade Embedsmændene i Udenrigsministeriet at have Bibeskæftigelser. Naar dette ikke er blevet anderledes, maa jeg hævde, at det er de Konservatives Skyld. Det var de Konservative, der i 1921 svigtede paa dette Omraade; og vi turde ikke løbe Risikoen ved at foretage det Eksperiment en Gang til og lade Sagen gaa til Landstinget. Nu er der sluttet en Overenskomst om Ministerens Forslag, og efter dette har Finansudvalgene efter min Opfattelse for Fremtidens Ret baade til at nægte og til at godkende.

Holger Andersen: Med Hensyn til de Udtalelser, der blev fremsat af Udenrigsministeren vedrørende Fortolkningen af den bortfaldne § 141, skal jeg kun under Henvisning til mine Udtalelser i Gaar sige, at jeg mener at have dokumenteret paa fuldkommen uimodsigelig Maade, at det er ganske uholdbart at ville fortolke § 141, saaledes som det her er sket. Det forekommer mig endnu mere uforstaaeligt, at den højtærede Udenrigsminister, som var Medlem af Kommissionen af 1919 og Formand og Ordfører for Folketingsudvalget i 1920—21, kan fremsætte en Paastand som den, han nu paa ny har fremsat fra Tingets Talerstol. Naar jeg erindrer de Forhandlinger, der blev ført i Landstinget og Folketinget om § 141, forstaar jeg overhovedet ikke, at man nu paa ny fra autoritativ Side her kan fremsætte en Paastand om denne Bestemmelses midlertidige Karakter.

I Anledning af de Udtalelser, der nu fremkom fra det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, skal jeg blot understrege den enstemmige Udvalgsbetænkning, under hvilken

ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Navn staar, hvori den Sætning findes:

„Naar Udvalget derfor imødekommer „Udenrigsministeren ved at give Tilslutning til det af ham stillede Ændringsforslag, sker dette under Fastholdelse af den af Rigsdagen i 1921 gennem den ovenfor fremsatte Forstaaelse af den tidligere § 141 tilkendegivne principielle Opfattelse af dette Spørgsmaal.“

Der skulde herefter ikke kunne være Skygge af Tvivl om, hvordan alle de Partier, der var repræsenteret i det Folketingsudvalg, som nu har afsluttet sit Arbejde, ser paa denne Sag.

Pitzner: Naar jeg har bedt om Ordet, er det i Anledning af det ærede Medlem Hr. Holsteins Omtale af Finansudvalget. Det ærede Medlem er inde i mangt og meget, men han har endnu ikke været inde i Finansudvalget; imidlertid har han en Gang været Medlem af et Parti, som havde Repræsentanter i Finansudvalget, og jeg vilde derfor have ment, at det ærede Medlem vidste, at naar en Sag som denne kommer for i Finansudvalget, er det ikke, for at bruge en af mine Gruffefæller tidligere brugt Udtalelse, de tilfældige 15 Medlemmer af Finansudvalget, der træffer Afgørelsen, man gaar fra Finansudvalget til Partierne med Sagen, og det er Partierne, som træffer Afgørelsen.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har selvfølgelig Ret i, at Finansudvalget formelt er frit stillet; men efter alt, hvad der er fremgaaet af Forhandlingerne nu, og efter de foregaaende Forhandlinger om dette Spørgsmaal er der ikke Skygge af Tvivl om, hvad det overvejende Flertal af Folketinget mener, vil og ønsker i denne Sag. De Ordførere, som talte her i Gaar, talte jo netop paa Partiernes Vegne, saa naar Medlemmerne af Finansudvalget gaar til deres Partier, som det ærede Medlem Hr. Pitzner siger er Coutume, kan Partierne ikke uden at bringe sig selv i en uværdig Situation hævde en Opfattelse, der er stik imod den principielle Opfattelse, som i hvert Fald tre Partier her i Tinget i Gaar gjorde gældende, og som de har hævdet klart og tydeligt i Folketingsudvalgets Betænkning.

Fraenkel: Jeg takkede i Gaar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen for den klare Stilling, han tog i hele dette Spørgsmaal, i Dag er jeg nær ved at fortryde det, for i Dag forplumrer han igen Spørgsmaalet, og jeg spørger atter mig selv: Vorherre maa